

نیام بیخ نذر نایبند
 بای سپان سینه نایبند
 چشمو در شاه زلفش بخشد
 کما که عورس کای بود
 تا که دم ازین قفسه بخنود
 آمد بر عورس خاک
 چون خاک نهاد روی خاک
 کای در عیب ازین کوی
 در خورشیدی در آید
 بجز دم بود کشته
 دور از تو بود زلفش
 در سر زلفش عیب قناده

مجنون بهمان ورق شمرن برضیم ز دیر ویر شکشد سپهر کین قفسه خاک بر سر	ناورد کمان بجان سپردن کشنده و بر خشد و خشد رفشد بجاک بوس آن در	بر نو فیلیان خسته شد رو فرخته نبود هر که جان بود کرد ندیسی فرخوش و فریاد	کشند بغال سوز سوز وان نیز که خسته بود جی بود کای داور داده بد داده
---	--	--	--

در پیش تو دشمن تو مرده باماد و خسته سینه تو تیر چون خضر ز لوسلج رید	ما را همه کشته ایم برود بردست مگر دست ما کیم با خیم قناده که ستیزد	از کشته ترا چه خیزد بیهوده بنه این قیامت است ما که تو چنین سپر کندیم	مردانکه ز مرده خون نریزد کافر بخیر این قیامت است که عفر کتی نیاز نسیدیم
---	--	--	---

باید که در این قفسه
 کما که عورس کای بود
 تا که دم ازین قفسه بخنود
 آمد بر عورس خاک
 چون خاک نهاد روی خاک
 کای در عیب ازین کوی
 در خورشیدی در آید
 بجز دم بود کشته
 دور از تو بود زلفش
 در سر زلفش عیب قناده

خود را عیبی نماند
 این خون که زلفش
 در گردن بخت
 خواهم که درین کجا کاری
 سیاه شوم ز سر ساری
 که در خرمین بیاد می بین
 نجستی کینه بنده خون
 راضی شوم و سپاس دارم
 در حکم تو سر برودن دارم
 در آتش نیر بر نه زدی
 داور ایستاد و دوری
 در آنگاه در آنگاه
 باغ کتی کتی
 ازین کس که
 روی ازین کس
 که از آن کس
 قیامت کل
 قیامت کل
 نامندم بر لوفوزند